

[Fiskeriministeren.]

finder dog anledning til at gøre nogle bemærkninger til de ærede ordførere.

Til den socialdemokratiske ordfører (Johs. E. Larsen) vil jeg gerne sige, at overgangsvanskeligheder har der naturligvis været i de 3 år, hvori loven har virket, men det er egentlig gået langt lettere, end man havde turdet tro, så at loven i virkeligheden har virket efter sin hensigt. Naturligvis har de vanskeligheder, der har været, i det væsentlige været det, man kalder overgangsvanskeligheder. Hvis man ser på det som en helhed, tror jeg, man kan sige, at der under lovens administration i de forløbne 3 år har hersket enstemmighed i kvalitetsudvalget om alt, hvad der har været foretaget, hvadenten det har været almindelige beslutninger eller udsendelse af bekendtgørelser. Noget af det bedste, man kan sige herom, er vist, at det, der er sket gennem administrationen, har der været fuld tilslutning til fra kvalitetsudvalget og dermed i virkeligheden fra hele fiskerierhvervet.

Det ærede medlem hr. Johs. E. Larsen spurgte, hvordan det lå med Gl. Strand. Det ligger sådan, at det er en sag, som afgøres af Københavns kommune. Til det ærede medlem hr. Rager vil jeg kun sige, at jeg er fuldtud klar over, at den endelige afgørelse i denne sag ligger hos borgerrepræsentationen. I de 3 år, der er forløbet, siden loven blev vedtaget, har der på fiskeriministeriets foranledning været ført flere forhandlinger med Københavns kommune, idet kvalitetslovens bestemmelser kræver en vis hygiejnisk behandling af fisken, og meget af det, der foregår på Gl. Strand, foregår ikke på lignende måde noget andet sted i landet. Derfor kunne man i allerde henhold til den gældende kvalitetslovs bestemmelser sige, at Gl. Strand som fisketorv ikke var i overensstemmelse med loven. Under hensyn hertil blev forhandlinger optaget om at få et nyt fisketorv, og der blev af fiskeriministeriet givet dispensation fra kvalitetsloven med hensyn til benyttelse af Gl. Strand, indtil skitser og planer var ende-

ligt udarbejdet; og der er pr. 1. januar givet en fornyet dispensation gældende til 1. juni 1954. Til den tid skal Københavns kommune have sine planer for flytningen af fisketorvet fra Gl. Strand til et andet sted så nogenlunde i orden. Fiskeriministeriet har ikke noget med de egentlige forhandlinger angående torvets fremtidige beliggenhed at gøre — det er udelukkende byens sag — men jeg ved, at der gennem den seneste tid har været ført forhandlinger med erhvervsorganisationerne, og jeg tror endda, at der netop i dag finder et møde sted.

Til det ærede medlem hr. Damsgaard vil jeg sige, at det ærede medlem har ret i, at de betænkeligheder, der kunne næres i 1950, i virkeligheden er gjort til skamme, og han har også ret i — og det vil jeg gerne understrege — at bestemmelserne i kvalitetsloven vedrørende fisk og fiskevarer ingeni lunde er strengere end de bestemmelser, der gælder for landbruget, tværtimod. De cirkulærer eller bekendtgørelser, der er udsendt, er alle udsendt efter enstemmig beslutning i kvalitetsudvalget og i de fleste tilfælde efter direkte ønske fra den erhvervsgren, som bekendtgørelsen har drejet sig om.

Det ærede medlem hr. Damsgaard mente, at administrationen var sket med blød hånd. Jeg ved ikke, om denne betegnelse kan siges at være den helt rigtige, men jeg vil gerne tilstå, at det var meningen — og det blev også sagt — at loven skulle administreres på en sådan måde, at overgangstiden ikke blev strengere end højst nødvendigt, og udfra det har der været arbejdet.

Egentlig kan man godt sige, at hvis loven ikke indeholdt en bestemmelse om revision, ville en sådan næppe have været påkrævet, og det fremgår jo også tydeligt af de meget få ændringer, der foreslås.

Det ærede medlem spurgte, om tilsynskontrollen var vokset. Jeg har det ikke helt på rede hånd, men jeg mener at kunne sige, at fiskerikontrollen ikke er blevet af større omfang, end dengang der blev foretaget en reorganisation, ikke mindst med henblik på lovens administration, men det er et spørgs-